

www.zorgkompas.org
Buddykompas

Signaleren van
VOLK-symptomen
aanvulling op hulp/zorg protocol

Opgesteld door; **M-management**
we honor and respect
Aanvullen & versterken als 1 collectief

indeling van dit signaleringsplan

- BLZ 1 **0) Aanleiding** van dit handboek
- BLZ 2 **1) IEDEREEN toont signalen**
- BLZ 6 **2) De VOLK symptomen**
- BLZ 15 **3) Omgang adviezen**
- BLZ 20 **4) Algemene Do & dont's**
- BLZ 21 **5) Tot slot**

0)Aanleiding van dit Handboek

Het grootste probleem in de hulp/zorg is dat deze gefocust is op symptomen en zich niet of nauwelijks richt op aanleiding of onderliggende oorzaak.

Met name het voorkomen van ernstig trauma (fysiek/ mentaal) is een cruciaal onderdeel als het gaat om eerste hulp op het slagveld.

Waarom zou dit niet een standaard vorm van hulp/dienstverlening kunnen worden?

Immers, daarmee kun je letsel voorkomen, en de hulp/zorg ook tijd, geld en moeite besparen.

Met dit protocol hopen we wat beter kan normaal en wat normaal is goed te maken.

Omdat dit een groot gemis is.

1) IEDEREEN toont signalen

Om te kunnen bepalen of en welke hulp iemand mogelijk nodig heeft moet op de eerste plaats gelet worden op de signalen die een persoon zelf afgeeft.

Dit geldt ook voor u zelf, ook u geeft dergelijk signalen af en mogelijk geven die signalen een ander misschien de indruk dat u mogelijk hulp/zorg nodig heeft.

Dit is geen schande, dat kan, dat mag, het is zelfs goed om daar bewust van te zijn.

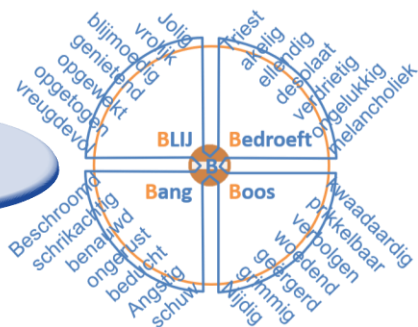
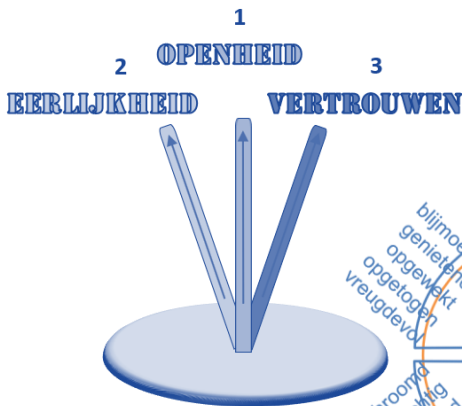

Omdat iedereen uniek is en iedereen zijn eigen ervaring en belevingen heeft is de manier waarop men met zichzelf en situaties omgaat ook anders.

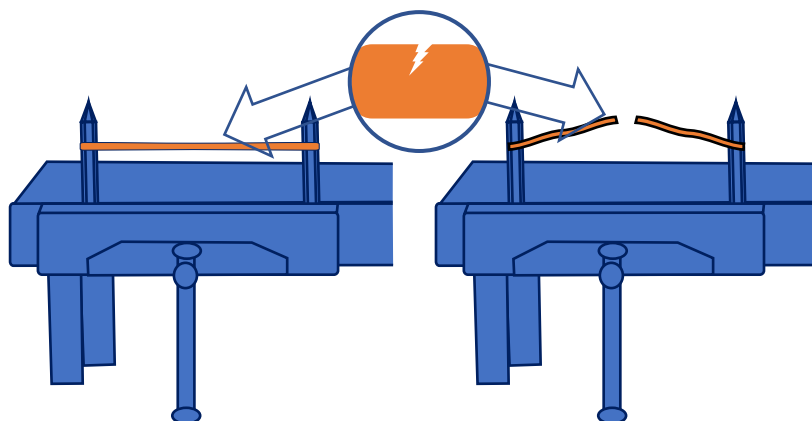
We zijn wat wij noemen kleurrijke individuen met zowel overeenkomsten als verschillen.

Dat maakt de mens een **kleurrijk type**.

Maar er is er ook een duidelijk herkenbaar patroon simpel gesteld draait alles om 3 kernzaken die in de psychiatrie ook wel de 4B's worden genoemd.

Enige waar de psychiatrie geen rekening mee houdt is naar onze mening de belangrijkste B van alle B's en dat is die van **BLOKKADE**.

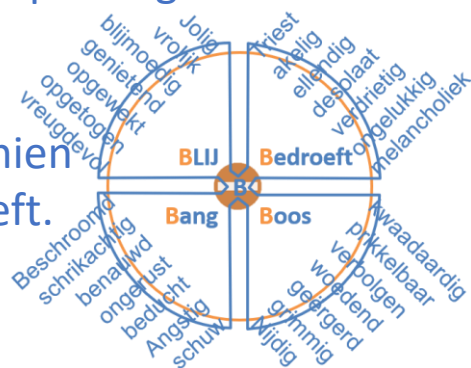
Hoe eerder deze signalen worden opgemerkt des te efficiënter de hulp/zorg aanslaat en (fatale) escalatie beperkt of in veel gevallen zelfs voorkomen kan worden.

In het hulp/zorg-protocol spreken we onder andere ook over **“het elastiek-effect”**.

Waarmee we uitlegden dat het op tijd signaleren van noodzaak/behoefte potentiële problemen te herkennen zijn en bespreekbaar te maken.

Om te kunnen bepalen of en welke hulp iemand mogelijk nodig heeft moet op de eerste plaats gelet worden op de signalen die een persoon zelf afgeeft. Dit geldt ook voor u zelf, ook u geeft dergelijk signalen af en mogelijk geven die signalen een ander misschien de indruk dat u mogelijk hulp/zorg nodig heeft.

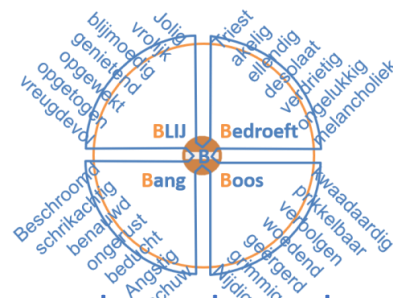
Dit is geen schande, dat kan, dat mag, het is zelfs goed om daar bewust van te zijn.

Maar tevens moet men bewust zijn van het feit dat iemand al veel langer een noodzaak/behoefte heeft zonder dat u dat vermoedt. Hierdoor kunnen signalen die u nu opmerkt een hele andere oorzaak hebben dan u kunt vermoeden.

Zeker als er spraken is van een crisissituatie, is het belangrijk niet alleen gefocust te zijn op de voor de hand liggende signalen.

Omdat de werkelijke aanleiding c.q. oorzaak van het probleem, bewust of onbewust kan worden gemaskeerd of geblokkeerd.

Daar komt nog bij dat het moment dat je getriggerd wordt en dat gedrag en die signalen versterkt, zich niet houdt aan kantooruren of werkdagen.

Daarom is het voor crisis diensten belangrijk om, waar nodig extra zorg/ hulp aan te trekken en inzage te geven in iemands zorg/hulp dossier.

Omdat eerdere signalen deel uitmaken van de mate van urgentie in noodzaak of behoefte.

Dit kan van tijdelijke aard zijn, maar ook langslpend.

Dat is geheel persoons en situatie afhankelijk.

Dit is van belang voor het verzorgen van de juiste hulp/zorg.

Over het algemeen zijn het familie, collega's en vrienden die als eerste opmerken dat er iets aan de hand is. In veel gevallen hebben die al acties ondernomen. Maar heeft het des

ondanks niet of nog onvoldoende tot een resultaat geleid en ontstaat er een situatie dat mensen buiten de sociale kring de signalen opmerken. Die mensen worden (te) vaak beperkt door privacy of onwil.

Die onwil kan op de eerste plaats door de persoon zelf komen omdat die er niet voor open staat. In dergelijke gevallen zijn hulpverlenende partijen zijn niet altijd bereid om hulp/zorg te bieden. Dus is het in dergelijke situaties belangrijk dat de persoon zich toch open stelt voor hulp/zorg. Dan moet je wel zeker weten dat hier een gegronde reden voor is.

Om te kunnen bepalen of iemand daar open voor staat of zelf bewust is van de noodzaak/behoefte voor hulp moet er dus eerst een vertrouwens band zijn of worden opgebouwd om dat in te kunnen schatten.

Het aangaan van zo'n vertrouwensband kan bijvoorbeeld via een gemeenschappelijke interesse of achtergrond.

In die omgang herken je vanzelf een patroon van emotionele gedragingen. Als iemand zich meer dan anders op een dergelijke manier uit kan dit het masker zijn dat duidt op onderdrukt of gemaskeerd lijden. Daarom is net als bij eerste hulp voor medische hulp een mentale check vereist om dat te onderzoeken.

Omdat ELKE VORM van noodzaak/behoefte ook een mentale belasting geeft, die iemand (zal) gaan onderdrukken of maskeren.

2) De VOLK symptomen

Verzorging	Dit zijn kenmerken in gedragingen die niet altijd allemaal meteen zichtbaar zijn, omdat je snel afgeleid kan worden door een eerste indruk. Maar afzonderlijk van elkaar wel typerend zijn.
Overkomen	
Levens visie	
Karakter	

Alleen als je een compleet beeld heb van de VOLK symptomen, wordt duidelijk in welke maten de noodzaak/behoefte speelt, waaruit deze bestaat en de mate van urgentie.

Van waaruit dan ook de potentie van oplossen duidelijk wordt. Maar in alle gevallen is vertrouwen wekken van cruciaal belang. zeker als er sprake is van een bewuste of zelfs onbewuste blokkade, in de openheid. **(niet iedereen doet dit bewust of expres!)**

Iemand kan door teleurstellingen in de sociale kring, beschadigde familie banden, teleurstellingen en tegenslagen in eerdere ervaring met hulp/zorg, het geloof en vertrouwen compleet kwijt zijn geraakt. Dergelijke kwesties vereisen tijd & aandacht.

Vaak wordt er in dergelijke situaties gesproken over complexe PTSS maar in bijna alle gevallen is wat bestempeld wordt als complex, in werkelijkheid het gevolg van falende hulp/zorg die geëscaleerd is. Door dat die geëscaleerd is zijn problemen in elkaar verstrikt geraakt. Waardoor het moeilijker is om de juiste oorzaak & gevolg te bepalen met de beschikbare signalen. **Dit komt altijd door falend hulp/zorg beleid.**

Verzorging van uiterlijk, leefomgeving en welzijn

vormen een belangrijke graadmeter. Hierin zie je niet alleen hoe iemand er psychologische voor staat.

Maar zegt het ook veel over hoe iemand er men er financieel voor staat.

Tevens hebben medische en sociale beperkingen een grote invloed op de mate van verzorging. Jezelf onvoldoende verzorgen is niet altijd een keuze, zeker niet als iemand op straat leeft.

Hoewel het verleidelijk is om te stigmatiseren is er niet altijd sprake van opzet.

Zo kan de financiële situatie een reden zijn waarom iemand in oude of versleten kleding loopt, slecht eet en schulden heeft.

Daarnaast kunnen medische/psychologische redenen ook een reden zijn.

Neem bijvoorbeeld iemand met medische klachten, die kan moeite hebben met zich aan/uitkleden en om die reden kiezen voor een makkelijke kloff, zoals een trainingsbroek, sweater en sloffen.

Hetzelfde kan ook gelden voor iemand die zich door psychische problemen afzondert.

Waarom zou je je aankleden en optutten als je toch binnen blijft? Dat geldt ook als iemand om medische redenen binnen blijft.

In dergelijke situaties is de verzorging in/rond de woning ook beperkt.

Kortom, iemand die verslonst is is niet altijd dakloos of een junk, er is altijd een reden voor.

Verzorging

de oprechte mate is niet altijd even snel zichtbaar, omdat mensen dit vaak verbloemen.

Zo kan iemand op straat er keurig bij lopen maar thuis letterlijk op een vuilnisbelt leven.

Of visa versa er als een sloeber bijlopen maar thuis alles spik en span hebben, waar mening jaloers op zou zijn.

Kleding kan ook gebruikt worden om medische zaken als al dan niet als gevolg van psychische klachten te maskeren.

Zoals zelf verwonden, oververmoeidheid lage weerstand en zo voort.

Zo'n iemand zal zich dan opvallend anders kleden dan zijn/haar omgeving of veelvoudig in het zelfde lopen dat laatste kan ook duiden of financiële problemen.

Daarom is verzorging slechts een eerste indruk maar zeker niet alles zeggend.

Zeker de mensen die hun situatie verbloemen of zich zelf afsluiten van sociale banden lopen mogelijk al veel langer met een noodzaak/behoefte dan vele kunnen of soms willen zien.

Dit zie je vooral bij mensen die bijvoorbeeld nieuw zijn in de stad of dorp en door de omgeving niet echt geaccepteerd worden. Beperkte sociale contacten maken dat iemand zich steeds meer gaat afsluiten en daarbij ook minder belang kunnen in gaan zien op wat andere van hen vinden.

Verzorging

Dit zie je ook veel bij mensen die met verdovende middelen te maken hebben.

Of uit schaamte c.q. machteloosheid zich afzonderen.

Maar ook medische en financiële omstandigheden maken dat iemand meer of minder aandacht kan/wil geven aan verzorging. Deze beperking maakt dan dat iemand een gebrek niet kan repareren of vernieuwen.

Even als iemand met psychische klachten is vaak niet in staat de overzicht of motivatie te maken dit op te lossen.

Kortom hoe verzorgt iemand er bij loopt en of zijn/haar leefomgeving toont is absoluut een signaal maar niet altijd is dit door gekozen omstandigheden en zelfst niet altijd door eigen toedoen.

Maar het is wel degelijk altijd een signaal dat de persoon baad heeft bij enige vorm van steun c.q. hulp

MITSDIE PERSOON DAAR ZELF OOK OPEN VOOR STAAT!!!!

Overkomen

is meer dan alleen **in daad & woord** maar zijn belangrijke signalen in omgang en uiting van noodzaak/behoefte die je nooit te persoonlijk moet opvatten. Iemand kan tegen jou gefrustreerd reageren, maar in werkelijkheid met een persoonlijke situatie in gevecht zijn. Tegelijkertijd kan iemand ook hyper, overdreven vrolijk, te neergeslagen of kwetsbaar doen.

Voor de zorg/hulp behoevende kan het dan een enorme steun zijn als die een vertrouwens persoon heeft die contacten bij staat of als maatschappelijk werker kan bijspringen.

In nagenoeg alle gevallen is het overkomen de voornaamste reden dat de juiste hulp/zorg wel of niet geboden wordt.

Omdat hieruit vaak emoties geuit worden die een vertekend beeld geven van wat er werkelijk het probleem is.

In plaats van door te vragen en verder te kijken vormt dat een struikelblok waar door veel hulpverleners vast lopen.

Niet iedereen toont het ware gezicht in zijn/haar uitingen.

Iemand die altijd en alleen maar boos op alles en iedereen is kan dit ook doen uit eenzaamheid en ervaart negatieve aandacht dan ook als aandacht.

Ook iemand die zich niet gezien of gehoord voelt kan heel stil en verlegen overkomen omdat die misschien het vertrouwen in zijn contacten kwijt is.

Overkomen

Of simpelweg niet gewend is om gezien/gehoord te worden.

Kortom de eerste indruk van het overkomen kan wel degelijk een signaal zijn, maar is niet altijd doorslaggevend.

Ongeacht hoe iemand zich uit, is het belangrijk om je niet mee te laten trekken.

Wees vooral objectief, rustig en geduldig.

Maar laat u ook niet forceren.

Wees vooral duidelijk in wat er wel of niet kan/mag/acceptabel is en wanneer nodig laat dan merken dat u best wilt helpen maar dat u niet met zich laat sollen.

Geef duidelijk uw grens aan, luister niet alleen naar wat er letterlijk gezegd wordt maar ook naar wat er bedoeld wordt.

Vraag eventueel door om een nadere uitleg of een voorbeeld om dat helder te krijgen.

Iemand kan boos zijn maar hij/zij is dat veelal niet tegen u.

u bent vaak een aanspreekpunt of vertegenwoordiger van iets waar die persoon boos over/op is.

hetzelfde geldt voor iemand die heel blij of verdrietig is.

Die blijdschap of dat verdriet is niet gericht op u uiting van een gevoel bij hem/haar, dat geuit wordt.

Respecteer dat gevoel en toon begrip, maar laat u zich er niet te veel in meetrekken, als u dat niet kan of wil.

Overkomen

Het moeilijkste van alle mensen zijn de stille karakters.
Die zijn moeilijk te pijlen en hebben meer aandacht nodig dan ze vragen.

Al is het maar om te kunnen ontdekken wat er speelt.

Ongeacht hoe iemand zich uit, is het belangrijk om je niet mee te laten trekken.

Wees vooral objectief, rustig en geduldig.

Maar laat u ook niet forceren.

Wees vooral duidelijk in wat er wel of niet kan/mag/acceptabel is en wanneer nodig laat dan merken dat u best wilt helpen maar dat u niet met zich laat sollen.

Geef duidelijk uw grens aan, luister niet alleen naar wat er letterlijk gezegd wordt maar ook naar wat er bedoeld wordt.

Vraag eventueel door om een nadere uitleg of een voorbeeld om dat helder te krijgen.

Iemand kan boos zijn maar hij/zij is dat veelal niet tegen u.
u bent vaak een aanspreekpunt of vertegenwoordiger van iets waar die persoon boos over/op is.

hetzelfde geldt voor iemand die heel blij of verdrietig is.

Die blijdschap of dat verdriet is niet gericht op u uiting van een gevoel bij hem/haar, dat geuit wordt.

Respecteer dat gevoel en toon begrip, maar laat u zich er niet te veel in meetrokken, als u dat niet kan of wil.

Overkomen

Het moeilijkste van alle mensen zijn de stille karakters.
Die zijn moeilijk te pijlen en hebben meer aandacht nodig dan ze vragen.

Al is het maar om te kunnen ontdekken wat er speelt.

In de psychiatrie hanteert men de 4B's van Blij, Boos, Bedroeft, Bang.

Op zich duidelijk signalen maar niet altijd correct vast te stellen.
Vaak blijkt na verloop dat het één het verbloemen was van het ander of dat iemand zo vast zit in/met zichzelf dat er geen touw aan vast te knopen is hoe en waar te beginnen.

Zeker als iemand niet zichzelf is door verdovende middelen of ander vlucht gedrag.

In dergelijk geval spreken wij over een 5e B van Blokkade.

Iemand die geblokkeerd is in zijn/haar doen en laten kan bewust **EN** onbewust, tegenstrijdige en verwarrende signalen afgeven.

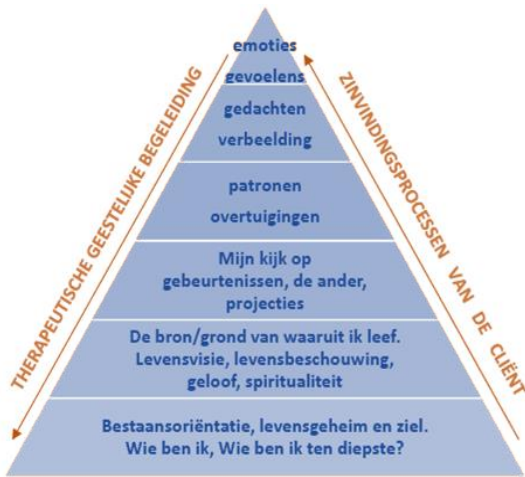
Zeker als de situatie al zo lang onvoldoende aandacht heeft gehad.

De persoon kan in een soort van oer gedrag keren, die je ook toont in een onverwachte situatie met grote indruk.

Waarbij iemand Vlucht, Vecht of Bevriest.

Vanuit dat oer gedrag zie je dan dat iemand of overmatig dwars of gefrustreerd, of zicht zelf terug trekt en afsluit, of erg onverschillig wordt in doen, laten en omgang

Levens visie

Levens visie is meer dan een interpretatie van overtuiging. geven uiting aan de mate van kwetsbaarheid en vertrouwen. Die vervolgens aangeven in welke mate iemand gekwetst is door levens en persoonlijke ervaringen. Zeker als deze heel stellig en principieel zijn. Dit kan zowel een steun als een valkuil

zijn, als iemand hierin extreem wordt.

Vaak zoekt iemand een uitlaatklep of medestanders, om aandacht te geven of te ontvangen. Wat tot extreme situaties kan leiden.

Een modern woord vandaag de dag is “Wappie” en “complotdenker” maar zijn die stempels wel terecht?

Iemand die anders denkt is altijd negatief of is hij/zij juist alert en zelfbewust?

Of is het juist dat degene die vindt dat iemand anders denkt fout is en er daarom een verschil in opvatting/ mening/ visie.

Een mooi credo dat hierin veelzeggend is:

“pratende mensen luisteren niet” en dat is precies de kern van deze situatie.

Als iemand anders denkt/doet dan wat jij gewend bent hoeft dat niet altijd vreemd of afwijkend te zijn.

Misschien zegt het juist niets over hem/haar maar juist over jou.

Karakter

Iedereen heeft en toont deze maar deze zijn ook kneedbaar, mits iemand zich daar vertrouwd bij voelt.

Dat uit zich altijd op basis van mentale weerbaarheid.

Waar de een genoeg heeft aan begrip heeft een ander een zetje c.q. stimulans nodig.

In bijna alle gevallen is dit een schreeuw om aandacht of juist het gevolg van een eerder te kort aan aandacht, dat gecompenseerd wordt, door hetzelfde of juist het tegenovergestelde te doen.

Net als in het geval van levensvisie, kan iemand ook hierin doorslaan in extreem gedrag. Waarin dan ook een uitlaatklep of medestanders gezocht worden om deze te uiten of om genoegdoening te ontvangen.

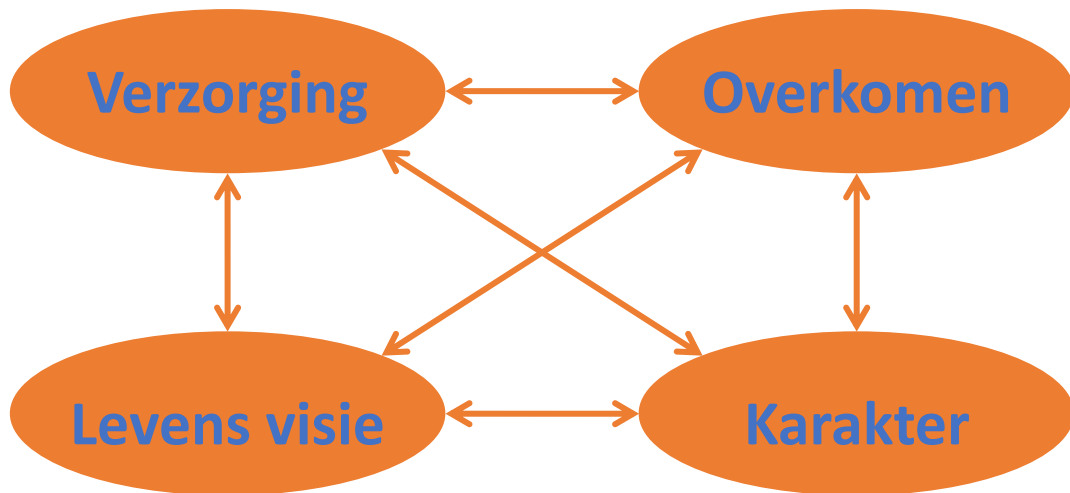
In de sociale omgang en doen & laten herken je vaak ook het gedrag dat past bij het oerinstinct “vluchten, vechten, bevriezen” alleen treedt dat niet altijd op de voorgrond.

Iemand kan dit ook voor zich houden en zich alleen of in besloten kring uiten.

Daarnaast toont dit ook een staat van mentale weerbaarheid van iemand als je heel extreem of juist heel beperkt bent in je uitingen.

3) Omgang adviezen **VOLK** symptomen

Voor elk onderdeel van de VOLK symptomen geldt dat deze complimentenderend aan elkaar zijn.

Afhankelijk van de situatie en de duur dat iemand in een situatie zit raken de ze elementen met elkaar verwerven en versterkt deze één voor meerdere aspecten.

Daarom behaal je in alle gevallen het meeste en het snelste resultaat als iemand met een noodzaak/behoefte snel de juiste hulp of zorg vind.

Zodat dergelijke escalatie beperkt of zelfs voorkomen worden.

Helaas is het zo dat de hulp/zorg daar te vaak onvoldoende op is ingericht.

Partijen zijn te vaak beperkt betrokken en bereid om met de client mee te denken en echt te kijken naar hoe maar vooral ook of hun hulp dienst daar op aan sluit.

Vaak houdt een mogelijkheid op basis van bureaucratische beleid al op voordat er echt verdiept is in wat wel of niet kan.

Ook schort het vaak in het adviseren naar alternatieven.

Zeker als deze niet past/valt binnen eigen beleid of netwerk.

Verzorging Omgang adviezen

Als iemand zichzelf en of zijn/haar woon/leef situatie verwaarloost is het belangrijk de persoon in zijn/haar waarde te laten en niet te forceren.

Beleid is cruciaal en moet stapje voor stapje.

Laat u niet verleiden door meteen te veel te willen doen.

Dit leidt alleen maar tot misbruik en teleurstellingen.

De hulpbehoevende moet tot een zekere hoogte zelf het tempo kunnen bepalen.

Maar tegelijkertijd moet je wel duidelijke resultaten nastreven.

Het is juist de kunst om de persoon ongeacht de situatie de meerwaarde van elke stap in te laten zien.

Dit geldt voor alle punten, of het nu gaat om verzorging van leefomgeving, uiterlijke verzorging of gezondheid.

Iemand die niet wil kun je ook niet dwingen, dan moet je meer tijd nemen en hopen dat deze bereidheid later alsnog komt.

Hoe meer je dwingt des te meer dit tegen je gaat werken.

Belangrijk, bewaak wel duidelijk de grens van het toelaatbare.

Neem in voorkomende gevallen afstand en accepteer dat iemand simpelweg niet open staat voor verandering.

Respecteer dat.

Zolang het een ander niet schaadt.

Overkomen Omgang adviezen

eigenlijk is de stelregel voor iedereen hoe frustrerend ook het zelfde **“iemand die niet geholpen wil worden kun je niet helpen”** als iemand niet wil ongeacht de reden die gegeven wordt staat die niet open voor advies laat staan hulp.

Of deze benut alleen maar wat voor hem/haar goed uit komt.

In dergelijk geval maakt deze misbruik van jou bereidheid.

Iets wat je ook veel ziet bij verslaafde.

Iemand moet wel de motivatie hebben of vinden de hulp echt te accepteren.

Hier kom je van zelf achter door te beginnen met kleine afspraken die laagdrempelig zijn en waar eigenlijk geen excuus voor niet doen kan zijn.

Als deze niet leid tot enige resultaat is verder gaan vergeefse moeite.

Zorg in dergelijk geval dan dat je streng doch vriendelijk blijft.

Jij wil immers helpen niet forceren.

Laat staan iemand het gevoel geven dat je hem ergens toe dwing waar die niet wil zijn.

Laat de persoon het tempo bepalen en wees duidelijk in wat je wel en vooral niet kan, wil en accepteert.

MAAK HIERIN GEEN UITZONDERING.

En voorkom dat je hierbij aan je zelf voorbij gaat

Levens visie **Omgang** adviezen

Probeer er achter te komen wat er verschillend is en als het ingewikkeld is verdiep je dan in het onderwerp en ontdek of dit aan jou of die ander ligt dat er een verschil in opvatting/ mening/ visie is.

Respecteer elk verschil en probeer een ander daarin niet te sturen. Door te luisteren naar uitleg en voorbeelden ontdek je vaak een patroon van bijvoorbeeld eigen ervaring, en kun je onderscheiden of die visie aangepraat c.q. aangeleerd is.

Iedereen is uniek gevormd en die vorming komt voort uit persoonlijke ervaringen en belevingen.

Alles wat je doet en zegt is aangeleerd gedrag. Als dat nodig is kun je daarin ook veranderen, mits je daar voor open staat.

Belangrijkste sleutel daarin is

OPENHEID, EERLIJKHEID en VERTROUWEN.

Wees open en eerlijk in wat je kan/wil en bouw vertrouwen op door te laten zien dat dit oprecht is.

“Geen nieuws is slecht nieuws” hoewel dit anders hoort te zijn blijkt in de praktijk te vaak dat het beter is bevestiging te zoeken of te vragen dan aan te nemen dat iets zo is.

“vertrouwen is goed, controle is beter”

Of dit nu in de sociale omgang is, omdat je iemands hulp vraagt of juist wil aanbieden.

Zonder deze basis kun je nooit iets belangrijks opbouwen of bereiken.

Laat staan veranderen.

Karakter **Omgang** adviezen

Om dit te kunnen inzien moet je iemand al iets langer kennen
Omdat de eerste indruk vaak een vertekend beeld geeft!

Dit komt het beste naar voren in de omgang sfeer, waarin zowel het gedrag als **Overkomen & Levensvisie** samen komen.

Met dit verschil dat de mate van opvoeding en sociale omgang hierin een grote rol speelt.

Tegen onwil is geen kruid gewassen, dus als iemand het niet in zich heeft om iets te willen, zal het niet meevallen daarin te sturen. Maar dat maakt het nog niet onmogelijk.

Het is dan zaak om je te verdiepen in de persoon en hoe het komt dat iemand zo geworden is.

Dit vergt van zowel de hulp/zorg behoevende als aanbieder geduld en betrokkenheid.

Dat betekent dat je meer moet zijn dan iemand met een 9-17 bereikbaarheid.

7-24
9-17
Excl. za-zo-feestdagen?

4) Algemene Do & dont's

Er zijn een paar stelregels die voor beide zijdes van de zorg/hulp gelden, waar te vaak aan voorbij wordt gegaan en te vaak voor het creëren of zelfs escaleren van problemen zorgen.

1) Veronderstellen dat iets bekend/geregeld is

“geen nieuws is slecht nieuws”

Vraag altijd om een bevestiging van een gemaakte afspraak of registratie en vraag om een indicatie wanneer deze een vervolg krijgt. Zodat je hier altijd naar kunt verwijzen en bij uitblijven daarvan, ernaar kunt attenderen.

2) Vertrouwen op correcte afhandeling.

“vertrouwen is goed, controle is beter”

Maar al te vaak wordt een afspraak wel nagekomen maar wordt deze “door omstandigheden” anders dan afgesproken of foutief gedaan.

Dus kijk mee of controleer het resultaat voordat dat als afgehandeld wordt beschouwd.

Op die manier kun je ook je onvrede over het resultaat kenbaar maken of correctie ervan afdwingen.

Betrek eventueel iemand die u vertrouwd.

3) Openheid in kunnen en willen

“willen is kunnen” maar dat betekent niet altijd dat het resultaat ervan deugd.

Als er twijfels zijn over het beoogde resultaat wees hier dan open en eerlijk in.

Welk resultaat iemand kan/mag verwachten en wat er voor nodig is, om dat te bereiken.

5) Tot slot

0^e lijns
1^e lijns
2^e lijns
is e
S.O.S

Feitelijk bestaat er allang een structuur in de hulp/zorg en is er voor elke denkbare noodzaak/behoefte wel een partij die hier iets mee kan maar helaas, tegelijkertijd geen enkele partij die alles kan of mag.

En precies hierom is het belangrijk om altijd bewust te zijn van wat wenselijk en mogelijk is.

Dit kan dan ook betekenen dat u genoeg moet nemen met een alternatief resultaat.

“Als het niet kan zoals het moet, moet het maar zoals het kan”

Staar u daarom ook niet blind op één mogelijkheid en oriënteer naar medestanders en alternatieven.

“wachten op wachten is de grootste tijdverspilling en grootste vijand voor het vinden van een oplossing”

Weet dat u nooit de enige of de eerste bent met uw uitdaging. Op uw persoonlijke verschillen in ervaring en beleving na zijn er altijd anderen die uw noodzaak/behoefte herkennen.

in ons handboek proberen we niet alleen de bestaande hulp/zorg beleid inzichtelijk te maken maar uit te leggen waardoor het komt dat dit, toch zo vaak fout gaat.

Tevens zijn we van mening dat veel van deze fouten beperkt of zelfs voorkomen hadden kunnen en moeten worden, als de hulp/zorg

verlener zich meer open en eerlijk zo opstellen in beleid en belang. Waarbij die niet alleen aangeeft wat te kunnen/willen, maar ook op de hoogte is van potentiële alternatieven en daarop attendeert.

Ook als deze buiten het belang of netwerk van de zorg/hulp verlener valt.

Hulp/zorg is immers ook iemand in de juiste richting helpen. Dus het minste dat je kunt doen is hier open en eerlijk in zijn. Dat is niet alleen normaal maar ook professioneel.

Elkaar onafhankelijk aanvullen & versterken en zo de hulp/zorg efficiënter te maken

*Niemand is het zelfde en
niemand ervaart het zelfde
dus is de uiting en omgang ook verschillend*